

LOUISE
GLÜCK

Noapte
credincioasă și
virtuoasă

Traducere din limba engleză de
Bogdan-Alexandru Stănescu

Nota traducătorului

În volum există unele omofonii imposibil de redat în limba română, precum cea din titlu și din poemul omonim, între cuvintele *knight* și *night* („my brother was reading a book he called / the faithful and virtuous night“), sau, în același registru, polisemii precum „made with my left hand — / «left» also, as «remaining»“.

Sperăm însă că am reușit să „echivalăm“ austeritatea și ambiguitățile de substanță ale volumului.

Parabolă

Mai întâi ne-am despuiat de bunurile lumești, după
cum ne-nvață Sf. Francisc,
așa încât sufletele să nu ne fie distrase
de câștig sau de pierdere, dar și pentru ca
trupurile să poată străbate ușor
trecătorile de munte, a trebuit apoi să discutăm
încotro, unde-am putea merge, a doua-ntrebare fiind
de-ar trebui s-avem un scop, la care
mulți dintre noi au protestat îndârjiți că un asemenea
scop
ar corespunde bunurilor lumești, fiind adică limitare
ori constrângere,
pe când ceilalți au spus că tocmai acest cuvânt ne sfințește
pelerini, iar nu rătăcitori: în mintea noastră, cuvântul
era tradus
ca un vis, un ceva-căutat, așa că prin concentrare l-am
fi putut zări
licărind printre pietre, fără să trecem orbi pe lângă el; fiecă

nouă problemă am dezbătut-o la fel, plenar, cu argumente aruncate dintr-o parte-n alta, așa c-am devenit, zic unii, mai puțin flexibili, mai resemnați, soldați într-un război inutil. Și neaua s-a așternut pe noi, vânturile ne-au bătut, apoi cu vremea s-au domolit — unde fusese zăpadă, multe flori au răsărit, și unde stelele luciseră, soarele-a urcat peste coronamentul copacilor, așa c-am avut din nou umbră; de multe ori s-a-ntâmpat așa.

Și ploaie, și potop câteodată, și avalanșe, în care unii dintre noi au dispărut, și câteodată păream să fi ajuns la un acord, cu urcioarele de apă aburcate pe umăr; dar întotdeauna acel moment trecea, așa că

(după mulți ani) eram încă-n prima fază, încă ne pregăteam să pornim într-o călătorie, dar eram schimbați;

o puteam vedea unii la alții; ne schimbaserăm deși nu făcuserăm un pas, și cineva a spus, ah, uite cât am îmbătrânit, călătorind doar dinspre zi spre noapte, nici înainte, nici în lături, iar asta părea în mod ciudat, miraculos. Iar cei ce credeau c-avem nevoie de un scop

credeau că acesta este scopul, iar cei ce credeau că
trebuie să rămânem liberi
pentru a afla adevărul credeau că acesta fusese revelat.